

siger: Denne Vedtagelse er ikke tilstrækkelig for mig. Men jeg forstaa mindre, hvorledes de øvrige Partier i Borgerrepræsentationen kan stille sig saaledes til Forslaget, naar de dog har udtalt, at de ønskede denne Forøgelse af Børnefradraget. Derpaa skal jeg dog ikke komme videre ind, da Sagen jo ikke ligger for i og for sig. Jeg hørte den ærede Ordfører for Socialdemokratiet tale om, at det var ønskeligt, at man skred til dette Børnefradragets Forøgelse. Hvorledes man saa kan lade være at stemme derfor, ja, det kan jeg jo nok til en vis Grad begribe, naar man ræsonnerer som saa: Der er ikke Raad dertil. Men i saa Tilfælde forstaa jeg ikke, hvorledes man kan lade være at stemme imod Forslaget. Det er en højst mærkelig Stilling, man indtager der, og den vilde sikkert virke forvirrende for enhver anden end den højtærede Indenrigsminister. Man har den allerstørste Kærlighed til det omhandlede Forslag, anser det imidlertid ikke for gennemførligt, men stemmer alligevel ikke imod det, idet man afholder sig fra at stemme, hvilket har til Følge, at Forslaget bliver vedtaget. Jeg maa sige, at jeg ikke kan forstaa denne Stilling til Forslaget. Jeg har hørt, at man fra de forskellige Sider har anset det for i høj Grad ønskeligt, at man fik en saadan Forøgelse af Børnefradraget, og det er ogsaa ganske sikkert, at det vilde være kommet mange Skatteydere her i Byen til gode. Men saaledes som man har stillet sig til Forslaget, har man paa Forhaand umuliggjort det — Partiernes svarer jo i Borgerrepræsentationen til en vis Grad til hinanden som her paa Rigsdagen med Hensyn til Konservativ, Socialdemokrater og Radikale, medens Venstre kun er svagt repræsenteret i Borgerrepræsentationen. Jeg forstaa, som sagt, ikke, at man med den store Kærlighed, man udtaler for dette Forslag, har stillet sig, som man har gjort; og havde man den Overbevisning, at det ikke var muligt at strække sig saa vidt, burde man have stemt imod det.

Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det er jo rimeligt, at det vedtages, og at det vedtages hurtigt; men min Begejstring for det er meget ringe.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den gunstige Modtagelse, man paa Partiernes Vegne har givet det foreliggende Lovforslag. Jeg deler naturligvis ganske de Betragtninger, som her er fremført, og som har givet Udtryk for det beklagelige i, at man ikke kan gaa til Nedsættelse af de Skattesatser, som i Krigens sidste Tid blev indført,

og som man den Gang fandt det nødvendigt at gaa til. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremkommet, men skal kun sige til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bunch), at jeg jo vel forstaa og takker ham for, at han, da man fra Borgerrepræsentationens og fra Folketingets Side ikke har ment at burde gaa til en Forøgelse af Børnefradraget, har ladet sit Krav derom, som han fremsatte i Fjor, falde. Men jeg maa rigtignok have Lov til at føje til, at jeg ogsaa vilde finde det naturligt, om der til de Bevæggrunde, som det ærede Medlem fremførte, føjedes den Holdning, som hans eget Parti i Borgerrepræsentationen indtog til Spørgsmaalet ved Sagens Behandling den 22. December i Fjor.

Det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) takker jeg, fordi han udtalte, at han meget vel forstod, at jeg ikke har kunnet tage Hensyn til et Forslag, som vel var vedtaget i Borgerrepræsentationen, men kun med 4 Stemmer, medens samtlige øvrige Medlemmer afholdt sig fra at stemme. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har givet Udtryk for sin Forstaaelse af den Stilling, jeg her indtager; det er en mere villig Holdning overfor Lovforslaget end den, som Ordføreren for det ærede Medlems Parti i Folketinget har givet Udtryk for. Naar det ærede 18de landstingsvalgte Medlem med sin rige politiske Erfaring ikke mener at kunne trænge ind i den Gaade, som Partiernes Stilling til denne Sag i Borgerrepræsentationen synes at frembyde, saa vilde det jo nytte grumme lidet, om jeg gjorde et saadant Forsøg. Jeg skal derfor ganske unnlade at udtale noget som helst om, hvilke Bevæggrunde jeg kunde tænke mig der har foreligget for de forskellige Partier til at indtage den Stilling, de har indtaget. Men det er jo Realiteter, vi her beskæftiger os med, og hvad selve Sagen angaar, har dette at raade denne Gaade ikke nogen særlig stor Interesse. Jeg tror ikke, at det er af nogen Betydning i Øjeblikket, selv om jeg ikke tvivler om, at det ærede Medlem og hans Parti vil fortsætte Bestræbelserne for at trænge ind i dette Mysterium og maaske ogsaa vil være i Stand til at udnytte det paa en Maade, som dog ikke gør hele denne Sags Rejsning i Borgerrepræsentationen ganske betydningsløs.

Nu sagde det ærede Medlem (Brandes), at der i Venstrepresen angaaende Spørgsmaalet om Statsskatter og kommunale Skatter var skrevet adskilligt i de senere Aar, og at det var udstyret med saa fede